

Prasība, kas celta 2019. gada 4. janvārī – Irish Wind Farmers' Association u.c./Komisija**(Lieta T-6/19)**

(2019/C 93/89)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Irish Wind Farmers' Association Clg (Kilkenny, Īrija), Carrons Windfarm Ltd (Shanagolden, Īrija), Foyle Windfarm Ltd (Dublīna, Īrija) un Greenoge Windfarm Ltd (Bunclogh, Īrija) (pārstāvji: M. Segura Catalán un M. Clayton, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Komisijas vēstuli, kura ir datēta 2018. gada 25. oktobrī un attiecas uz lietu SA.44671 Īrija – iespējams nelikumīgs valsts atbalsts, kas piešķirts fosilā kurināmā nozarei samazinātu īpašuma nodokļa likmju veidā,
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza tikai vienu pamatu, proti, ka Komisija nav uzsākusi formālo izmeklēšanu saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu un Regulas 2015/1589⁽¹⁾ 4. panta 4. punktu, ņemot vērā šaubas par valsts atbalsta esamību, tādējādi atņemot prasītājām to procesuālās tiesības. Šis pamats ietver divas daļas:

1. Pirmā daļa – Komisijai esot bijis jāpieņem formāls lēmums. Komisija neesot veikusi pienācīgu sūdzības izskatīšanu, kā ir prasīts tās pašas pieņemtos noteikumos, un apstrīdētais tiesību akts esot pieņemts, pārkāpjot Regulas 2015/1589 normas.
2. Otrā daļa – Komisijai esot bijis jābūt nopietnām šaubām attiecībā uz pasākuma klasificēšanu par atbalstu un tātad jāuzsāk Regulas Nr. 2015/1589 4. panta 4. punktā paredzētā formālā izmeklēšana, it īpaši un tostarp tāpēc, ka Komisija esot pārpratusi prasītāju sūdzības tvērumu, neesot adekvāti izvērtējusi visu informāciju, ko prasītājas ir sniegušas sūdzības kontekstā, neesot pienācīgi izvērtējusi pasākumu, kā arī esot izmantojusi nepareizu pieeju attiecībā uz selektivitātes novērtējumu un neesot izvērtējusi citas LESD 107. panta 1. punktā paredzētās prasības.

⁽¹⁾ Padomes Regula 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248, 9. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 4. janvārī – United States Seafoods/EUIPO (“UNITED STATES SEAFOODS”)**(Lieta T-10/19)**

(2019/C 93/90)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: United States Seafoods LLC (Sietla, Vašingtona, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: C. Spintig, S. Pietzcker un M. Prasse, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: grafiska apzīmējuma "UNITED STATES SEAFOODS" starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – reģistrācijas pieteikums Nr. 1 365 398

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2018. gada 11. oktobra lēmums lietā R 817/2018-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 11. janvārī – Giulia Moi/Parlaments

(Lieta T-17/19)

(2019/C 93/91)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Giulia Moi (XX (*), Itālija) (pārstāvis: M. Contini, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- galvenokārt – atcelt Eiropas Parlamenta Prezidija 2018. gada 12. novembra lēmumu, ar kuru ir apstiprināts Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja 2018. gada 2. oktobra lēmums par Giulia Moi sodīšanu ar tiesību uz dienas naudu zaudēšanu uz divpadsmit dienām tāpēc, ka viņa ir īstenojusi psiholoģisku vardarbību pret diviem saviem akreditētajiem deputāta palīgiem;
- pakārtoti – pamatprasījumu neapmierināšanas gadījumā, kas gan ir apstrīdams un mazticams un kurā tiek paturētas tiesības veikt pārsūdzību, atzīt uzlikto disciplinārsodu par pārmērīgu un nesamērīgu un tādējādi to aizstāt ar Eiropas Parlamenta Reglamenta 166. panta [3. punkta] a) apakšpunktā paredzēto sodu;
- katrā ziņā piespriest atbildētājai iestādei atlīdzināt prasītājai veidā, ko Vispārējā tiesa uzskatītu par taisnīgu, šim atlīdzinājumam ietverot pienākumu samaksāt summu 50 000 EUR apmērā – vai lielākā vai mazākā apmērā, kas tiktu uzskatīts par taisnīgu – un uzdodot priekšsēdētājam par to sniegt publisku paziņojumu Eiropas Parlamenta plenārsēdē;
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

(*) Informācija dzēsta vai aizstāta, ņemot vērā personas datu aizsardzību un/vai konfidencialitāti.